

[Hanne Reintoft.]

alfonser lider i øvrigt tit meget hårdt i vores fængsler, hvor de som regel har meget lav status blandt de medindsatte.

Vi kan tilslutte os, at man ophæver de aldeds forældede regler om betleri, der ikke betyder nogen faktisk gene i dag.

Jeg er en smule usikker med hensyn til at ophæve bestemmelserne om forhøjelse af strafferammen i gentagelsestilfælde; jeg er lidt usikker på, om det er rigtigt, og vil gerne høre, om ministeren har materiale, der kan understøtte en sådan ophævelse.

Alt i alt må lovforslaget vel siges at op-hæve gammel, forældet og upraktikabel lov-givning. Min hovedindvending mod det er, at der ikke indkobles et moderne behand-lingsapparat og et tilbud om, hvordan det skal udnyttes bedst muligt.

Lad mig til sidst i den forbindelse gentage, at jeg betragter den pseudofrisindede argumentation, der af og til dukker op til prostitutions og bordellers forherligelse, som i virkeligheden groft reaktionær. Menneske-lig nedværdigelse — og det gælder i prosti-tutionsforhold både den prostituerede og kunden — social deroute og elendighed kan aldrig gøres smart eller tiltrækkende, og det kan aldrig være løsningen på et samfunds sociale problemer. Når prostitution består, så er det vel nok, fordi det enkelte menne-ske lever for isoleret, fordi kønsrollemønsteret stadig er så fastlåst, og fordi vores op-fattelse af erotik og seksualvaner og faste samlivsforhold, deres beståen og ikke-beståen, stadig ikke passer ind i det moderne samfunds mønster, hvor menneskelighed, omsorg og ømhed for hinanden alt for ofte erstattes af materialisme, vane og ikke mindst angst for samfundets dom.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Den store del af ordførerne har vist sympati for vort forslag, og hvis det skulle komme an på os, der her har haft med sagen at gøre i dag, så ville vi jo meget hurtigt kunne blive færdige med en mere fremskridtsvenlig lovgivning end den, vi har i dag. Når det nu er sådan, at ingen har sagt, at forslaget er en dårlig idé, og at tanker i denne retning ikke bør gennemføres, så er jeg ikke bange for her fra talerstolen at takke det kriminaludvalg, som har siddet i socialistisk folkeparti og udarbejdet dette.

Hvis det er roser, der skal uddeles, er jeg for beskeden til at modtage dem; jeg havde været parat til at tage lussinger, men de er faktisk ikke faldet, så de roser, der er uddelt til mig, skal altså herfra gives videre.

Til hr. K. Axel Nielsen kan jeg sige, de skal gives videre til et kriminaludvalg, som har siddet længere, end hr. K. Axel Nielsen kan drømme om. Det er sådan med socialde-mokratiet, at hver gang de finder på en eller anden fikks ny idé, så er det gerne sådan, at de skriver en 10 år gammel SF-idé af — og det er I hjertelig velkomne til, det skal soci-aldemokratiet da have tak for. F. eks. begyndte man for nogen tid siden at starte en kriminaldebat, som er foregået levende i socialistisk folkeparti siden vores stiftelse; det har socialdemokratiet nu fulgt op 10 år efter vores stiftelse og er begyndt at starte en kriminaldebat. Ja men hvor herligt! Det skal hr. K. Axel Niensens parti have tak for. I øvrigt talte hr. K. Axel Nielsen ikke om meget andet end disse organisatoriske proble-mer inden for socialdemokratiet og ikke ret meget om selve lovforslaget, så han er vel i grunden den eneste, som jeg ikke kan takke for en varmhjertet sympati for de tanker, der ligger bag lovforslaget.

Jeg kan derimod sige tak til ministeren, som er enig i, at det problem, vi står over for, skal tackles socialpolitisk, og det skal ikke tackles ad kriminalpolitisk vej. Vi vil givet nå frem til på et eller andet tidspunkt, at tanker af den type, som ligger bag vort forslag, vil blive fremherskende; vi kan godt blive uenige om detaljer heri, men på et el-ler andet tidspunkt ender vi givet derhenne. Der siges nu fra ministerens side, at der kommer en betænkning i sommeren 1971 allerede, og derfor må vi vente. Jeg tror, det er fru Lene Bro, der har været ude for i en anden sag at måtte sige her fra talerstolen: ja men hvis vi ved, at noget er rigtigt under alle omstændigheder, kan vi så ikke gennemføre det? Så kan vi altid se på, om der er flere ting, der skal gennemføres en anden gang. Vi er jo alle enige om denne § 199, den kan vi ikke bruge til noget, det er en forkert paragraf, og hvad vi nu ellers har kunnet sige af ondt om den heroppefra; ja men så tag lige og lad os fjerne den, så kan vi altid se på, om der er flere principper, vi skal tage op, når betænkningen kommer, det er der da højst tænkeligt.